

[H. C. Hansen.]

det, man selv foretager sig herinde i regeringen.

Nå, lad det nu være, hvad det er. Vi står overfor en betydelig serie af lovforslag, også lovforslag af stor rækkevidde og stor betydning, som vi skal behandle i den kommende tid. Som baggrund for hele den serie af lovforslag, som den højtærede finansminister sammenfattede til noget, han kaldte en helhed, fremsatte den højtærede minister en kort og klar, måske for kort og for genemsigtig, fremstilling af de økonomiske forhold i øjeblikket. Jeg tror, man godt kan tillade sig at sige, at den fremstilling, som den højtærede finansminister gav, på en del punkter var mest interessant ved det, den undlod at omtale.

Regeringen har i år fremskyndet udarbejdelsen af den økonomiske årsoversigt, og det vil jeg gerne takke finansministeren for. Jeg ville synes, at det havde været rigtigt, om man havde trykt oversigten. Jeg tror stadigvæk, at de oversigter af saglig interesse i økonomisk henseende, som fremkommer, burde fremstilles i et sådant oplag, at den virkelige kreds af interesserede også kunne stifte bekendtskab med dem, kunne få dem. Men det er et sideanliggende, et lille suk, som jeg gerne ville have lov til at komme med. Når man ikke gør det, går jeg ud fra, at det er den gamle komedie med, at man ikke må have noget nationalbudget, nogen oversigt som den, vi lavede i sin tid, og den, man nu i virkeligheden laver på en anden måde. Jeg synes, den højtærede finansminister på dette punkt skulle lade sagligheden få den lille cadeau mere, som bestod i, at man trykte denne beretning og derved gjorde den tilgængelig for et større antal, end tilfældet er i øjeblikket.

Denne årsoversigt vil jeg gerne gøre nogle bemærkninger om. Den siger ifølge sagens natur mest om det forløbne år og udtaler sig med stor forsigtighed om udviklingen i 1953. Det er forståeligt, men det forekommer mig noget ejendommeligt, at den højtærede finansminister i så ringe omfang har fundet anledning til at meddele tinget resultaterne af det sidste års økonomiske politik, men til gengæld med nogen optimisme — jeg tør vel sige en betydelig større optimisme end den, der sædvanligvis præger den højtærede finansminister — udtalte sig om udsigterne for det kommende år. Jeg synes, det er bemærkelsesværdigt på

baggrund af, hvad der faktisk skete i 1952, og på baggrund af årsagerne hertil.

Lad os først se på valutastillingen, hvor den stærke forbedring — jeg tillader mig at citere den højtærede finansminister — naturligvis ikke kan forventes at skulle blive varig eller at skulle blive fortsat gennem længere tid. Der skulle dog være mulighed for et mindre overskud på betalingsbalancens løbende poster, og det vil altså sige, at vi kan fortsætte afdragene på vor faste udenlandske gæld og måske — dette ord er fremhævet af mig — samtidig opnå en mindre forøgelse af valutareserven. Det er et spørgsmål, om dette „måske“ ikke i endnu højere grad burde have været fremhævet af finansministeren, ikke alene fordi fremtidsudsigterne er usikre, men også fordi vi jo ikke rigtig ved, hvor den opnåede forbedring i valutastillingen er kommet fra. Ser man på tabel 23 i den økonomiske oversigt, viser det sig, at valutastillingen i 1951 og i 1952 er forbedret med henholdsvis 160 mill. kr. og 320 mill. kr., altså ialt 480 mill. kr. — eller i parentes bemærket en del mindre end de tal, som den højtærede statsminister fra tid til anden forelægger for offentligheden.

Men hvor er pengene kommet fra? Hvor er denne forbedring kommet fra? I begge årene har overskuddet på de løbende poster — heri iberegnet den økonomiske hjælp fra USA — kun lige dækket afdragene på den offentlige gæld. Af tabellen ser man — det er altså den økonomiske årsoversigt, jeg her holder mig til —, at et beløb på ialt 490 mill. kr. stammer fra en post, der i den økonomiske årsoversigt betegnes som „Andre forskydninger, fejl og udeladelser“.

Det forekommer mig lidt betryggende, at hele forbedringen i bankernes valutastilling stammer fra forskydninger, som vi ved meget lidt om. I oversigten er anført, at der kan være tale om usynlige nettoindtægter, for hvilke der kun foreligger ufuldstændige opgørelser. Jeg skal ikke bestride, at dette kan være tilfældet, men hvis man indenfor administrationen og nationalbanken tror, at det her drejer sig om betydelige beløb, så synes jeg nok, man kan rejse det spørgsmål, om det ikke var rimeligt snart at søge at finde frem til fremgangsmåder, hvorved sådanne usynlige poster i højere grad i hvert fald kunne registreres. I det omfang forklaringen ikke kan søges her, må, som oversigten rigtigt bemærker, valu-